

Đức Dũng
SẮN VÀNG
Tiểu thuyết

NXB Tổng hợp Sông Bé xuất bản lần đầu năm 1989
Nhà xuất bản Hồng Đức tái bản năm 2024

Chương 10:

BÍ MẬT TRONG LÒNG ĐÁ

Kỳ 2:

Cũng trong buổi tối hôm ấy, khi Công đang trần trọc trong căn lều nhỏ bên cạnh Trung ở thung lũng Vàng thì nhóm công tác đặc biệt dưới sự chỉ huy của thiếu tá Mai Thế và đại úy Duy Hưng quyết định mở đòn tiến công đầu tiên vào nhóm “Hổ Mang”.

Theo kế hoạch hành động, Duy Hưng cùng ba trinh sát sẽ đón lõng ở dưới bờ sông Hoàng. Mai Thế, Phạm Thanh cùng với hai trinh sát khác sẽ đến khu nhà ở của đội trồng rừng số 10.

Sau ít phút lawngjh lẽ len lỏi qua những lều lán ngổn ngang, họ đã đến trước cái lều bạt mà tại đó, bọn Phúc, Khánh và Dung đã nhảy ra đe dọa Lê Hà. Ở đây, Mai Thế chia các trinh sát làm hai mũi phục kích, còn anh tiến thẳng vào trước cửa lều.

-Có ai ở đây không? - Mai Thế hỏi to và nép sang một bên.

Tiếng rì rầm bên trong im bật. Mai Thế hỏi tiếp:

-Yêu cầu những người trong lều đi ra!

Từ bên trong có tiếng Phúc chửi:

-Mả mẹ thằng nào đấy? Cút ngay!

Mai Thế đưa tay giật tung tấm vải căng trước cửa lều. Cũng đúng lúc đó, Khánh và Phúc từ bên trong xô ra như những con chó dữ. Mai Thế nhanh nhẹn đưa chân chắn ngang. Phúc bị ngã nhào xuống, Khánh thì nhanh hơn đã nhảy vọt lên để tránh. Ngay sau đó, hắn quay ngoắt lại lao bổ vào Mai Thế.

Cú đá nhanh như gió ấy làm Mai Thế không kịp tránh. Anh bị dính đòn và ngã nhào sang một bên. Khi anh đang chồm dậy, Khánh lại nhảy vọt tới và tung ra một cú đá khác định kết thúc trận đấu. Nhưng lần này, Mai Thế đã lăn tròn trên mặt đất để né tránh. Từ vị trí của mình, Phạm Thanh và hai trinh sát lao tới phối hợp, nhưng Khánh lại một lần nữa tung người lên. Cú đá của hắn đã đánh dạt các trinh sát ra. Tuy nhiên khi chân vừa chạm đất, Khánh đã co giò phóng thẳng xuống bờ sông Hoàng. Hắn hiểu rằng đã bị công an bao vây.

Cũng vào thời điểm đó, Phúc cũng đã lồm cồm bò dậy. Nhưng hắn chưa kịp có hành động phản ứng nào thì Phạm Thanh đã nhào tới. Cái quai hàm bành bạnh của hắn kêu lên răng rắc vì những cú đấm. Phúc lại gục xuống. Ngay lập tức, hắn bị khóa tay lại.

Để lại một trinh sát canh giữ Phúc, Mai Thế và Phạm Thanh lao vào trong căn lều. Nhưng ở đây không còn ai nữa. Họ vội vã quay ra và chạy thẳng xuống bờ sông, đuổi theo hướng tên Khánh đã bỏ chạy.

Trong khi đó, Duy Hưng và ba trinh sát đã đón đúng đường chạy của Khánh. Một trinh sát lao tới chặn đường. Khánh nhảy vọt lên như một con cáo để tránh cú đá của anh ta và tiếp tục lao đi. Hưng chồm tới. Anh bay người, đánh cả hai gót chân vào ngực Khánh. Lần này, hắn không tránh kịp và sững lại vì đau. Duy Hưng lại lộn người một vòng, đập tiếp hai gót chân vào mặt hắn. Khánh đổ sập xuống. Khi hắn ngẩng được đầu lên thì những ngọn đèn pin sáng lóa đã chiếu thẳng tới và giọng nói đồng dục của một trinh sát vang lên:

-Đứng im. Chạy là bắn!

Khánh lặng đi trong tư thế vẫn đang quỳ hai chân trên nền cát ướt ở bờ sông Hoàng. Đôi mắt của hắn bắt ánh đèn, đỏ rực như mắt thú dữ.

Sau khi bắt được Phúc và Khánh, các trinh sát đã bắt nốt ba tên đàn em khác trong nhóm của chúng. Đó là những tên đã có tiền án và đang bị truy nã. Chúng được Dung thuê để làm nhiệm vụ cai quản khoảng 200 người đào đãi vàng trong khu vực này. Riêng Trần Kim Dung đã thoát khỏi cuộc vây bắt một cách tình cờ. Theo lời khai của bọn đàn em, Dung đã quay trở về thị trấn Cộ từ trưa để móc nối một đường dây chuyển vàng về những thành phố lớn.

Như vậy là ngay trong đòn đầu tiên, “Hổ Mang” đã bị bẻ gãy xương sống. Nhóm công tác họp lại ngay trong tối hôm đó để rút kinh nghiệm. Thiếu tá Mai Thế quyết định sáng hôm sau sẽ triển khai truy lùng bên Thung lũng Vàng.

Sáng hôm sau, Trung lại đưa Công đến chân núi Bạch Tượng. Cùng đi với họ còn có Tĩnh và những người đãi vàng. Đến trước cửa hang Khẩu; hắn nói với anh:

-Hôm nay, anh cứ vào hang một mình. Tôi có chút việc bận. Xong việc, tôi sẽ trở lại đây ngay.

Công im lặng gật đầu. Anh đoán rằng tên cướp đang có một âm mưu nào đó. Nhưng việc hắn không vào trong hang sẽ tạo ra điều kiện thuận lợi để anh kiểm tra lại những giả thiết của mình. Trước khi bỏ đi, Trung giao cho anh chiếc ba lô, bên trong có búa, chò, đèn pin và một ít thức ăn bọc kỹ trong túi ni lông để tránh thấm nước. Hắn nói với anh giọng đầy hy vọng:

-Cố gắng lên nhé! Tôi xin hứa sẽ chia cho anh một phần ba những thứ tìm thấy.

“Giá đã được nâng lên” - Công thầm nghĩ khi bắt đầu trèo mình xuống dòng nước giá lạnh để bơi vào trong miệng hang. Khi ánh chùng Công đã chui hẳn vào trong, Trung dặn Tĩnh:

-Mày cứ cho mọi người làm việc như thường. Ngoài ra, phải để mắt tới cái thằng đó. Không được để cho nó thoát đấy!

Tĩnh gập đầu ra ý đã hiểu và đưa tay lên thắt lưng, nơi có con dao. Nhưng Trung đã trợn mắt:

-Tuyệt đối không được đụng chạm tới anh ta. Nhiệm vụ của mày là không được để cho nó thoát. Có vậy thôi!

Nói xong, hắn quay người bước đi. Trong khi đó, những người đào vàng cũng bắt đầu lục tục kéo nhau bơi vào trong miệng hang Khẩu.

Vừa mới đi sâu vào trong lòng hang được khoảng ba chục thước, bỗng Công nghe thấy có tiếng người nói lao xao ngay sau lưng mình. Như vậy là trong hang không phải chỉ có một mình anh. Không biết Trung có cử kẻ nào trong số đó theo dõi anh không? Công trầm nghĩ và nép vào sau một mô đá, chờ đợi. Trong ánh sáng mờ mờ ngoài cửa hang, anh thấy có bốn, năm bóng người lao xao đi lại. Sau đó, một ngọn lửa được đốt lên. Những người này bắt đầu dùng xẻng moi đất trong các kẽ đá. Công chờ đợi một lúc nhưng không thấy có ai trong số đó đi sâu vào bên trong. Cuối cùng, anh đứng lên rời khỏi chỗ nấp và thận trọng bước sâu vào trong hang...

(Còn nữa)

Đức Dũng